

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Sabbato infra octa[ua]s pasce. Tex. euang. Joan. ca. xx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Tractatus

.II.

Bis tria lustra cibi nunq̃ mortal' egentē
Rupe sub hac aluit: tālongo in rpe solis.
Diuinis prentā epulis et roze salubri.
Hec domus antra tibi stillantib' humi/
da saxis.
Horrifico tenebrosa situ tecta aurea regū
Delitiasq̃ oēs: ac vitia vicerat arua.
Hic inclusa libens lōgis vestra capillis.
Veste carēs alia ter denos passa decēbrei
Dicer: h nō fracta gelu nec victa pauore
Nāq̃ famē frigus: duz q̃z saxa cubile
Dulcia fec amor: spēsq̃ alto pectore fixa.
Hic hoīm nō visa oculis stipata caternis
Angelicis: septēq̃ die subuecta p horas
Celestes audire choros alterna canētes.
Carmina corporeo de carcere digna fuisti
Hec ille.

Feria sexta infra octās pasce
Lex euange. Matth. ca. vlti.

Ad decim discipuli abie
rūt in galileā in mōres
vbi cōstituerat illis ie
sus. Et vidētes eum
adorauerūt. quidā aut dubita/
uerūt. Et accedens Iesus locu/
tus est eis dicēs: Data est mibi
oīs prās in celo et in terra. Eun/
tes ergo docete omēs gētes: ba/
ptizantes eos in noīe patris et
filij et spūs sancti. docētes eos ser/
uare oīa quecūq̃ mandauit vo/
bis. Et ecce ego vobiscū sum oī/
bus diebus vsq̃ ad cōsumma/
tiōnē seculi

Ad decim discipuli

abierūt zc. Matth. vl. Quia
fere totū hoc euāgelij patz ex
dictis: pauca de eo exponenda
sunt. Dicit q̃ Undecim discipuli abierūt in
galileā in mōre vbi pstituerat illis iesus)
in montē. scaboz: fm magi. bisto. Consti/
tuerat aut hoc p angeluz dicentē: qz pce/
det vos i galileā: ibi eū videbitz zc. (Qui
dā aut dubitauerūt) pmittere dño ad bo/
nū nrm vt sim? certiores (Data est mibi
oīs prās). scilicet in tpalibz in spūalibz (in celo)

(sup angelos (et in terra) sup hoies et omīa
alia. Est aut sciendū q̃ ebis neq̃ inq̃nā
tū de? neq̃ inq̃ntū hō aliqd habuit qd nō
dederit ei p̃r: sed inq̃ntū hō aliqd nouiter
accepit: qz nō fuit sp̃ hō. Sz nunqd accep/
pit prātem vt esset oīm iudex post passioz
vel añ. Ad h̃ d̃r s. Tho. sup Bar. q̃ hac
prātem d̃r tūc et nō añ accepisse duplici:
Primo qz tūc et nō añ innotuit vniuerso
mōdo: ch̃do. scilicet resurgēte et ascēdente et aplis
p̃dicantibz. Et sc̃do qz tūc accepit possessio
nē et executioz tal' prātis. Multa at pu l
cra ad h̃ ppositū d̃r. ij. q. xlii. ar. vl. (Eun/
tes q̃ p mūdū ad p̃dicandū docere oēs gē/
tes) nō obstat q̃ a p̃ncipio p̃dicatiōis di/
xerim vobis: in viā gētū nō abierit (ba/
ptizātes eos in noīe prīs et filij et spūs sancti)
reglarier. Aliq̃n em ex spūali p̃silio spūs
sancti baptizauerūt i noīe ch̃i: q̃n. scilicet. voluerūt
hoīem cruci affixū amabile reddere (Do/
cētes eos seruare oīa q̃cūq̃ mandauit vob.
(Et ecce ego vobiscū sū vsq̃ ad cōsumatio
nē seculi) Hoc aut fm Ebr̃y. nō est dictū
tū aplis: qz vsq̃ in finē seculi nō erāt dura
turi: sed oībz fidelibz sc̃q̃ntibz. Est aut fm
Rabanū nobiscū p grām sp̃ q̃ ad aliq̃s de
ecclesia. Pōt etiā dici q̃ est nobiscū p spūa
lē. p̃uidentiā et regimē: et p sacramentum
eucharistie.

Sabbato infra octās pasce.
Lex euang. Joā. ca. xx.

Ma sabbati maria ma
gdalne vēit mane cum
adhuc tenebre eēnt ad
monumētū: et vidit la

pidē sublatū a monumēto. Cur
currit q̃ et venit ad simonē petz
et alios discipulū quē diligebat
iesus: et d̃r eis: Tulerūt dñm de
monumēto: et nescio vbi posue/
runt eum. Exijt q̃ Petrus et ille
alius discipul? et venerūt ad mo/
numentū. Currebāt aut duo sū/
mul: et ille ali? discipulus p̃cu/
currit citius Petro: et venit pri/
mus ad monumentū. Et cū se

Sabbato infra oc. pasce

inclinasset: vidit lintheamā po-
sita: nō tñ introiuit. Venit g si-
mon petrus sequēs eū. et intro-
iuit in monumentū: et vidit lin-
teamina posita. et sudariū qd
fuerat super caput eius nō cū
lintheaminib; positum: sed se-
paratim inuolutū in vnum locū.
Tūc g introiuit et ille discipul⁹
q; venerat prim⁹ ad monumen-
tū: et vidit et credidit. Mōdū
enī sciebāt scripturā: qz oportz
eū a mortuis resurgere.

In sabbati maria

magdalēa zc. Jo. xx. (Vna
sabbati). i. die vñica. Sed vt
dicit s. Tho. cū dixerit mat-
the⁹ pma sabbati: Joānes dixit: vna sab-
bati: vñes illo mō loqund i q Beñ. j. dicit.
Factū est mane z vesp̄e dies vn⁹. z hoc in
signū q in hac die in q resurrectio icho-
uit: facta ē qñ qdā noua creatura z reno-
uatio mūdi. Itē vñ dicit qz in hac die icho-
abat dies em̄itaz: q est vna (maria ma-
gdalene) cū q erat z alie. sed ista vt seruē-
tior noiaf (venit mane cū adhuc tenebre
essent: ad monumentū) S; p; qz dicit mar-
co: orto iā sole. Ad hoc dicit s. Tho. q erat
ortus in suo signo: qz erat auroza. Qz em̄
auroza inf luce ac tenebras mediat: habz
aliqd lumis z tenebrarū. Itē tūc erat re-
nebre. z tñ sol erat ort⁹ in suo signo. i. i exi-
li luce auroze. (Et vidit lapidē sublatū a
monumēto) Nihil dicit d angelo sedēte sup
illo: qz vñ ipm nō vidit: sed statim viso o-
stio patēti retrocessit. Vel qd veni⁹ ē: vi-
dit qdem s; nō audiuit pba ei⁹. vñ saltem
nō accepit vt angelica pba: qz postea nō
qstūisset viuente cū mortuis. De his di-
ctū est supra (cucurrit g z vēit ad simonez
petr⁹. z ad aliū discipulū quē amabat Be-
sus: z dicit eis. Tulerūt dñm de monu-
mēto) Non dicit eū surrexisse. qz nō credi-
derat: vñ veri⁹ ex festina retrocessioe n̄ au-
diuerat plene angelica verba angeli seden-
tis sup lapidē que audierūt relique euz ea
existentes: z non statim retrocedentes (et

nescimus) scz nos mulieres. Vñ patz q
non erat sola (vbi posuerunt eū. Exiit er-
go Petrus z ille ali⁹ discipul⁹ z venerūt
ad monumentū cum maria magdalēa et
alijs q post eā statim retrocesserūt. Licet
forte petr⁹ et Joānes obulā eas habue-
rint. (Currebāt aut duo fil. z ille ali⁹ disci-
pulus pcurrit citi⁹ Petro. z venit p⁹m⁹
ad monumentū. Et cum se inclinasset) ad-
videndū p humillimā portulā (vidit lin-
teamina posita) id est deposita de dorso
z corpore christi. (non tamē introiuit) i ca-
merulam corporis chri contentiuam. licet
introiuerit spaciū clausum sine recto: z p
mam camerulā (Venit ergo simon Pe-
trus sequēs eum: z introiuit in monumen-
tū. Et vidit lintheamina posita: z sudariū
qd fuerat sup caput ei⁹: nō cū lintheaminib;
positū sed separatim inuolutū in vñū locū.
Tūc ergo introiuit z ille discipul⁹ qui
venerat p⁹m⁹ ad monumentū: z vidit et
credidit. Nōdū em̄ sciebāt scripturam qz
oporteret eū a mortuis resurgere. Abie-
runt ergo itez discipuli ad semetipos). i.
ad suas habitatiōes Maria magdalena
ibi remanente: vt supra dictū est. Cetera
literaliter patent. Sed tamē notādū
est q diligenter euangelista expmit cur-
sum petri et ioānis ppter mysteriū vt dicit
scñs Tho. Nam Petr⁹ antiqor gentiū
populū significat: ex q descendit iudaic⁹
significat p Joannē. iuxta illd Beñ. xix.
Egredere de terra tua zc. Isti sil curre-
bant sub diuersis legib; s. nature et moysi
decurfu hui⁹ mūdi. vel currebant deside-
rio felicitatis z cognitiōis. Sed iudaic⁹
prior currebat: qz p⁹m⁹ vidit veritatē: A p⁹
or venit ad monumentū p desideriū my-
steriōis chri. Et cum se inclinasset sub lu-
go legis: vidit lintheamina figuraz posita:
nō tñ introiuit. qz i mortuū credere no-
luit. Petr⁹ p⁹o euz seq⁹ senior. qz ecclesia
gentiū inferēda erat ecclie iudeoz. z itra-
uit credēdo. z vidit lintheamina q et Joā-
nes. qz figuraz nō repudiāuit. s; vltimus
vidit iudariū quod fuerat sup caput eius
id est credidit veritatē christi. quia caput
chri de⁹. j. Coz. xj. que diuinitas ē inuolu-
ta. i. occulta et separata ab omni creatura p
excellētiā suā. z i vno loco: qz nō habitat

vbi est scilicet mentiu vel scissura. Deinde introiit Joannes: qd lraliter ppe reuerentia recuperat pmi ingressu petro sentio- ri. Et h est signu qm fine mudi etia iudaicus pplis pueret. Scdm Ebrej, tñ ita diligenti ista describunt vt nouerint iudei q corp no fuit sublatu furtim. qz vtiqz ra- prores no pntent mora in spaliado illis sed festinassent. Amen.

Dñica in octaua pasce.
Textus euagelij. Jo. ca. xx.

Um esset sero die illo
c vna sabbator: et fores
essent clause vbi erat
discipuli congregati p-
pter metum iudeor: venit iesus.
et stetit in medio: et dixit eis Pax
vobis. Et cum hoc dixisset: osten-
dit eis manus et latus. Respon-
derunt ei discipuli visio dñi. Dicit eis
iesus. Pax vobis. Sicut misit
me pater et ego mitto vos. Hec
cum dixisset: insufflauit et dixit eis.
Accipite spiritum qd remiseri-
tis pccata remittunt eis. et qd reti-
nueritis retenta sunt

Um esset sero die

illa etc. Jo. xx. In pñti euag.
tangunt tria pñta: que sunt.

Apparitio. Dubitatio: et Liberatio.

Quantu ad pñm tangit apparitio: qd
chris discipul sero apparuit postq Cleo-
phas et socius ex emaus fuerant regressi.
Etq: hec apparitio de qd Joannes loq-
tur est eadez cu ea de qua pñta hebdo-
mada feria tertia egit Lu. ideo tota pñ-
ma ps patz ex dictis exceptis paucis. Pri-
mu est qd chris sanus claus ingressus est.

Circa h qd sciedu e ex doctna scri Tho.
h. qdlibet. q. x. et. iij. in. iij. q. inter
quatuor dotes glosi corpis vna e subtili-
tas. a qd dñi dicit corp glosu h bre vt sit
esse possit cu alio corp. Sz h vt dr no est
intelligibile. qz tal dos auferret a glosio
corpore id qd phibet esse cu alio. i. dimensioes

Hoc em phibes no e qd lras. qz no est das
re aliqua q remota duo corpa sil esse posse
sint. Necqz matia vl forma. qz glosu cor-
pus no esset integz. Est g dimensio cui pri-
mo et p se copetit distinctio situat. et ei di-
uisio potetial facit distinctas pres vnus
corpis: sicut et actual facit distincta corpa
actu. Sz ar glosu corp diuisa pñte q
possit sil ee cu alio: vt. i. duo corpa distin-
ta fm esse sint i vno situ. De em qm qz
agit p causas medias: pñt et sine eis facere
sicut efficere hoim sine masculino et femina
Sicut aut pñat accidēs p subiectu: ita
pñat et distinctione in ee p matia distin-
cta fm situ. Sz sicut pot sine subiecto con-
suare accidēs: ita pot sine distinctione sit
pñare distinctioes i esse. Sz ista doct-
na feri Tho. arguit: qz de licz possit sup-
plere vice alit cause efficiēt: mo tñ cause
formal. Ad em possz albu facere sine ali-
bedine. Sit etia videt esse distinctioes
ca formal et effectiua. Ad h ar dr qd
plex est rez distinctio. Vna situat siue ma-
thematica et ista e formal p situ: et sine eo
ee n pñ. Alia e real vl phisica seu pñcepti-
ua. Un suplicies duoz celoz immediatoz
q mathematice se vna: qz i vno situ. phis-
ice se due: qz sūt in diuers subiectis. Et isto
mo distinctio ipi ee e effectiue a situ: n si-
a ca sz sic a pñcausa. Principia ei eentialia
sub situ efficiūt ee. Quis ista efficiētia n sit
appia sz sit poti seqla. Prope ar ipm esse
efficit qd pñcia eentialia sub situ efficiūt
i. generas. Scdm e qz dr Dicit eis iesus
rñ. Pax vobis. Beda. Iteratio pñma-
tio e. Siue io reperit: qz gemia est virtus
charitatz. vl qz ipe e qd fecit vera qz vnus
Hec ille. Vl dixit pñmo: vt sciat se do pa-
tificatos p sua vulnera. vñ ondit eis ma-
nus et latus. Et scdo splicauit ne timeret p
secutores qd ad gliaz ventet: vt ipe. vñ sub-
dit (Sic misit me pñt et ego mit. vñ. Bre. i.
ea charitate vos diligo cu int scadala pñ-
cutoz mitto q me charitate pñ diligit: que
vñt ad tolerandas passioes feci. Nec ille
Vl sic misit me pñt ad pñcand et absolue-
nd ego mitto vos vt doceat et absoluat a
pñtis misterial: sic ego et inqñtū hō istrat
et inqñtū de auctoritate. Un subditur
Hec cu dixisset ihs. et onderet spiritum